

РЕШЕНИЕ

№ 10838

гр. София, 19.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 10.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **9759** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващи от ДОПК.

Образувано е по жалба на „КЕЙ ПИ БРОК“ ЕООД ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място].[жк], [улица] офис №3,чрез К. П. в качеството му на представляващ, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221022002601-091-001/06.01.2023г.,издаден от Г. Д. П.-орган,възложил ревизията, и С. Д. Д.-ръководител на ревизията потвърден с Решение №862/ 21.06.2023г. на Директора на Дирекция на „ОДОП” – [населено място].

Жалбоподателят в жалбата си, оспорва изцяло ревизионния акт, с който на дружеството са установени задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ общо в размер на 6 765.00 лв. и лихви за забава общо в размер на 3 993.89 лв. за данъчните периоди м. 12.2016 г. м. 01.2017 г., м. 02.2017 г. м. 04.2017г., както и относно допълнително определените задължения за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ в размер на 8 896.89 лв. и на начисляване на лихви за забава в размер на 3405,44лв.Сочи, че данъчно задължените лица издатели на фактурите, са регистрирани по ЗДДС към момента на издаване на процесите фактури, като данъкът е начислен по реда на ЗДДС,издадените фактури са включени в "Дневник на покупките" на ревизираното лице за съответния период и отговарят на всички изисквания на закона. Т.е. спазени са всички формални изисквания за приспадане на данъчен кредит. Моли акта да бъде отменен.

Ответникът по жалбата – Директора на Дирекция „ ОДОП” – [населено място], чрез процесуалния си представител,счита,че жалбата е неоснователна.Моли обжалваният РА да бъде

оставен в сила като правилен и законосъобразен. Моли съда, при отхвърляне на жалбата да присъди юрисконсултско възнаграждение в полза на Дирекция „ОДОП” – [населено място].

Административен съд София-град, 34-състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 156, ал. 1 от ДОПК от надлежна страна–адресат на РА, доколкото се установи, че решение №862/21.06.2023г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при Централно управление на Националната агенция за приходите е връчено по електронен път на жалбоподателя на 14.08.2023г. (лист 12 от делото), а жалбата до съда е постъпила чрез органа на 28.08.2023г. (лист 4 от делото) т.е. в законоустановеният срок.

Жалбата е в съответствие с изискванията за форма и реквизити, подадена е след проведено оспорване по административен ред, което е абсолютна предпоставка за развитие на съдебното производство. Поради изложените съображения съдът приема жалбата за процесуално допустима. С процесната жалба се обжалва РА в частта с която е отказано право на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателят по доставките на „КРИСТАЛ ГАРДЪН“ ЕООД, „ФФ КОНСУЛТ“ ЕООД, „ЕМ СПИЙС“ ЕООД и „СИКРЕТ ПРОДЖЕКТ“ ЕООД и определен дължим корпоративен данък за 2018 г. в размер на 8 896,89 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 3 405,44 лв. за 2018г.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Производството по издаване на обжалвания РА е започнало въз основа на ЗВР/№Р-22221022002601-020-001 от 26.05.2022, издадена от компетентен орган, съгласно Заповед №РД-01 -245/05.05.2022 г. на директора на ТД на НАП С., във връзка със Заповеди №З-ЦУ-753/05.05.2022г. и №ЖЗ-ЦУ-910/26.05.2022 г. на заместник изпълнителния директор на НАП е възложено извършването на ревизия на „КЕЙ ПИ БРОК“ ЕООД за установяване на задълженията на дружеството по ЗДДС за данъчни периоди от 01.12.2016 г. до 30.04.2017 г. и за корпоративен данък за данъчен период 2018 г. Заповедта е връчена по реда на чл. 29 ал. 4 от ДОПК на 30.06.2022г. и съгласно чл. 114. ал. 1 от ДОПК, считано от тази дата тече определеният двумесечен срок за извършване на ревизията, който изтича на 30.08.2022г. Срокът за извършване на ревизията е продължен до 30.11.2022г. със Заповеди №Р-22221022002601-020-002 от 23.08.2022г., №Р-22221022002601 -020-003 от 27.09.2022 г. и №Р-22221022002601-020-004 от 31.10.2022 г. издадени от органа, издал първоначалната ЗВР. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221022002601-092-001/13.12.2022г. връчен по електронен път на 15.12.2022 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено писмено възражение срещу констатациите, отразени в РД.

Ревизията приключва с РА Р-22221022002601-091-001/06.01.2023 г., издаден от Г. Д. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП Б.-орган, възложил ревизията, и С. Д. Д., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП Б. - ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 02.02.2023г. /л.51/

В хода на ревизията били предприети процесуални действия, подробно описани в констативната

част на РД, който е неразделна част от издадения РА, съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени три искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/. с които от „КЕЙ ПИ БРОК“ ЕООД са изискани търговски и счетоводни документи, свързани с осъществяваната дейност през ревизирания период, в това число: оборотни ведомости и главни книги, хронологии на счетоводни сметки, информация за начина на финансиране на дейността, притежавани лицензи и др. От задълженото лице са изискани и документи относно реалността на доставките, фактурирани от „КРИСТАЛ ГАРДЪН“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ФФ КОНСУЛТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ЕМ СПИЙС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „СИКРЕТ ПРОДЖЕКТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. От ревизираното лице са представени частично документи и писмени обяснения единствено по първото искане, като същите се изразяват в копия от продажни фактури издадени на „АЙ ЕНД ДЖИ ИНШУРЪНС БРОКЕРС“ ООД с ЕИК[ЕИК]; възлагателен договор от 01.05.2015г., сключен между „АЙ ЕНД ДЖИ ИНШУРЪНС БРОКЕРС“ ООД, в качеството на възложител и „КЕЙ ПИ БРОК“ ЕООД. Представените документи и писмени обяснения са подробно описани в констативната част на РД.

Изготвено е уведомление по реда на чл. 124, ал. 3 от ДОПК. На основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК на 22.11.2022 г. на „КЕЙ ПИ БРОК“ ЕООД е връчено Уведомление изх. №Р- 22221022002601-113-001 от 13.09.2022г., с което дружеството е информирано, че поради установени обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 1 и т. 4 от ДОПК, основата за облагането му с корпоративен данък за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018г. ще бъде определена по реда на чл. 122-124 от ДОПК, като едновременно с това му е предоставена възможност в 14-дневен срок да представи доказателства и да вземе становище./л.160/

На основание чл. 45 от ДОПК са инициирани и насрещни проверки на „КРИСТАЛ ГАРДЪН“ ЕООД, „ФФ КОНСУЛТ“ ЕООД, „ЕМ СПИЙС“ ЕООД и „С. П. и са извършени справки за относими за дружествата обстоятелства по данни от информационния масив на НАП. Установените факти са отразени в протоколи за извършени насрещни проверки, подробно описани на страници от 3 до 10 на РД.

За целите на проверките са изготвени ИПДПОЗЛ до всеки един от гореизброените доставчици, връчени по реда на чл. 32 от ДОПК. чрез прилагане към данъчното досие. Предприетите от органите по приходите действия и съставените документи/протоколи за посещения на адрес, съобщения по чл. 32 от ДОПК, пощенски пратки, изпратени писма на електронни адреси/ са описани и приложени към административната преписка.

В законоустановения срок документи и писмени обяснения не са представени от нито едно от проверените дружества, поради което от жалбоподателя е поискано съдействие за осъществяване на контакт с горесцитираните доставчици. От „КЕЙ ПИ БРОК“ ЕООД не е представена информация относно актуален адрес, телефон или имейл за връзка с „КРИСТАЛ ГАРДЪН“ ЕООД, „ФФ КОНСУЛТ“ ЕООД, „ЕМ СПИЙС“ ЕООД и „СИКРЕТ ПРОДЖЕКТ“ ЕООД.

С Протоколи №Р-22221022002601-П.-001/12.12.2022г. и №Р-22221022002601-П.-002 от 12.12.2022г. са присъединени и доказателствата, събрани в хода на извършени предходни контролни производства на „КЕЙ ПИ БРОК“ ЕООД, възложени във връзка с УИН

№П-22221021186297 и №П-22221020188847.

Органите по приходите са приели, че предвид липсата на ангажирани доказателства относно реалността по доставките, фактурирани от „КРИСТАЛ ГАРДЪН“ ЕООД, „ФФ КОНСУЛТ“ ЕООД, „ЕМ СПИЙС“ ЕООД и „СИКРЕТ ПРОДЖЕКТ“ ЕООД на дружеството следва да бъде отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 6 765.00 лв., както следва:

- на основание чл. 71. ал. 1 от ЗДДС е отказан данъчен кредит в размер на 2 150.00 лв. по фактура №[ЕГН]/21.12.2016 г., издадена от „КРИСТАЛ ГАРДЪН“ ЕООД;
- на основание чл. 71, ал. 1 от ЗДДС е отказан данъчен кредит в размер на 315,00 лв. по фактура №[ЕГН]/31.01.2017 г., издадена от „ФФ КОНСУЛТ“ ЕООД;
- на основание чл. 71. ал. 1 от ЗДДС е отказан данъчен кредит в размер на 2 090.00 лв. по фактура №[ЕГН]/16.02.2017 г., издадена от „ЕМ СПИЙС“ ЕООД;
- на основание чл. 71. ал. 1 от ЗДДС е отказан данъчен кредит в размер на 1 310.00 лв. по две фактури /№[ЕГН]/10.04.2017 г. и №[ЕГН]/17.04.2017 г./, издадени от „СИКРЕТ ПРОДЖЕКТ“ ЕООД. Изводите на ревизиращите за това са свързани с обстоятелството, че нито от страна на „КЕЙ ПИ БРОК“ ЕООД, нито от страна на неговите доставчици са представени никакви документи във връзка с процесите доставки, като в хода на ревизионното производство не са ангажирани дори копия от фактурите, по които е упражнено правото на приспадане на данъчен кредит.

Извършен е анализ на доходите, получени от ревизираното лице. Ревизираното лице е реализирало приходи, които не са отчетени. В тази връзка е посочено, че от „КЕЙ ПИ БРОК“ ЕООД е представен възлагателен договор от 01.05.2015 г., сключен с „АЙ ДЖИ ИНШУРЪНС БРОКЕРС“ ООД и 21 броя фактури /от №85 до №105/ на „АЙ ДЖИ ИНШУРЪНС БРОКЕРС“ ООД на обща стойност 77 968.85 лв. Отделно от горното е констатирано, че през 2018 г. по сметка 7031 на оборотната ведомост са осчетоводени приходи в размер на 11 000.00 лв. от продажби на услуги по застраховки по фактура №107/28.12.2018 г., издадена на „ШЕМЕН АМУР БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. В същото време е установено, че от страна на „КЕЙ ПИ БРОК“ ЕООД не е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2018 г. съответно не са декларирани приходи от продажби за периода. От дружеството не са представени доказателства във връзка с извършени разходи, а не са налице данни и за такива отразени в дневниците за покупки на лицето за периода, поради което основата за облагане с корпоративен данък е определена единствено на база на осчетоводените от „КЕЙ ПИ БРОК“ ЕООД приходи. Така с ревизията е определен дължим корпоративен данък в размер на 8 896,89 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 3 405,44 лв.

В срока по чл.152 от ДОПК данъчно задълженото лице е обжалвало РА № РА/ №Р-22221022002601-091-001/06.01.2023г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – [населено място] пред директора на Дирекция “ОДОП” – [населено място], който с Решение № 862/21.06.2023г. е потвърдил РА.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред, поради което същата се явява

ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

В съдебното производство, съгласно нормата на чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Ревизионният акт е издаден от компетентни органи, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията. Същият е издаден в изискуемата форма и има съдържание, в което са изложени фактическите и правните основания за издаването му.РА е издаден под формата на електронен документ и подписан с валидни КЕП от издателите му предоставен на електронен носител и приложен по делото (л.237от делото).Видно от представените в писмото доказателства, електронните подписи на органите по приходите, участвали в ревизията са били валидни и квалифицирани по смисъла на чл.13,ал. 3 и 4 от ЗЕДЕП.Съдът констатира,също че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок./Заповед №РД-01-245/05.05.2022г. и заповед №ЦУ-753/05.02.2022г./При извършването на ревизията не са били допуснати нарушения на процесуалните разпоредби визирани в ДОПК,поради което обжалваният №Р-22221022002601-091-001/06.01.2023г.не страда от пороци,ведещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Не се спори, че ревизионното производство се е развило по реда на чл.122 от ДОПК.

Съгласно разпоредбата на чл.124, ал.2 от ДОПК, в производството по обжалване на ревизионен акт при извършена ревизия по чл.122 от ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл.122, ал.1 ДОПК е подкрепено от събраните доказателства.Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест за това носи жалбоподателя. Следователно, в производството по съдебно обжалване на РА издаден по реда на чл.122 ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърдените от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. За да се приложи презумпцията по чл.124, ал.2 от ДОПК, фактическите констатации, на които се позовават органите по приходите, следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизионния субект.

Основанията за извършване на ревизия по особения ред са изрично изброени от разпоредбата на чл. 122, ал.1, т.1-7 ДОПК. В конкретния случай, за да преминат към извършване на ревизия по особения ред, органите по приходите са приели, че са налице обстоятелства по чл.122, ал.1, т.1 и т.4 , поради което основата за облагане с данък по ЗКПО е определена по особения ред.

Изготвено е уведомление по реда на чл. 124, ал. 3 от ДОПК Уведомление изх. №Р-

22221022002601-113-001 от 13.09.2022 г., с което дружеството е информирано, че поради установени обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 1 и т. 4 от ДОПК, основата за облагането му с корпоративен данък за периода от 01.01.2018г. до 31.12.2018 г. ще бъде определена по реда на чл. 122-124 от ДОПК. С оглед на горното процедурата по [чл. 124](#), вр. [чл. 122 от ДОПК](#) за преминаване към облагане по аналог формално се явява спасена.

Относно допълнително определените задължения по ЗДДС.

Съдът приема, че органът по приходите е формирал законосъобразен извод, като е отказал правото на приспадане на данъчен кредит на дружеството в размер на 6 765.00 лв. на основание чл. 71. ал. 1 от ЗДДС по фактура №[ЕГН]/21.12.2016г. издадена от „КРИСТАЛ ГАРДЪН“ ЕООД; по фактура №[ЕГН]/31.01.2017г., издадена от „ФФ КОНСУЛТ“ ЕООД, фактура №[ЕГН]/16.02.2017 г. издадена от „ЕМ СПИЙС“ ЕООД и по две фактури /№[ЕГН]/10.04.2017г. и №[ЕГН]/17.04.2017г./, издадени от „СИКРЕТ ПРОДЖЕКТ“ ЕООД. Изводите на ревизиращите за това са свързани с обстоятелството, че нито от страна на „КЕЙ ПИ БРОК“ ЕООД, нито от страна на неговите доставчици са представени никакви документи във връзка с процесите доставки, като в хода на ревизионното производство не са ангажирани дори копия от фактурите, по които е упражнено правото на приспадане на данъчен кредит. В тази връзка настоящият състав следва да посочи следното: Съгласно разпоредбата на чл.113, ал. 1 и от ЗДДС, всяко данъчно задължено лице - доставчик, е длъжно да издаде фактура за извършената от него доставка на стока или услуга. Съгласно ал. 2 от същия член, фактурата се издава най-малко в два екземпляра - за доставчика и за получателя. В разпоредбата на чл.71, т.1 от ЗДДС е посочено, че лицето упражнява правото си на приспадане на данъчен кредит, когато притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115, в който данъкът е посочен на отделен ред - по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател. В този смисъл са и разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО, според които правото на приспадане на данъчен кредит по получени доставки е предпоставено от наличието на фактури, които съдържат цялата изискуема информация по чл.226 от Директивата. Нормата на чл.178 от Директива 2006/112/ЕО изрично сочи, че притежаването на фактура, съставена в съответствие с чл. 220 - 236, е условие за упражняване на правото на приспадане. При анализа на цитираните разпоредби, може да се направи извод, че за да бъде надлежно упражнено възникналото право на приспадане на данъчен кредит е необходимо данъчно задълженото лице **да притежава фактура, която да отговаря на изискванията на чл.114 и 115 от ЗДДС**. Следва да се посочи, че за да се признае на получателя по облагаема доставка материалното право на приспадане на данъчен кредит по чл.68 от ЗДДС, следва да е изпълнено задължително и условието по чл.71, ал.1, т.1 от ЗДДС, свързано с притежаването на данъчен документ /фактура/, издадена от страна на прекия доставчик. Това е видно и от практиката на Съда на Европейския съюз – така например с Решение от 29.04.2004 год. по дело C-152/02 правото на данъчен кредит изрично е обвързано с две кумулативни предпоставки, а именно: стоките да са били предоставени или услугите извършени и данъчно задълженото лице да притежава фактура или документ, който съгласно критериите, определени от държавата-членка, може да се счита за служещ за фактура. Не е спорно, а и се установява от доказателствата по делото, че в хода на ревизията **първични счетоводни документи/касаещи процесните фактури/** не са представени от жалбоподателят, както и в настоящото съдебно производство. С оглед установените констатации, съдът приема, че изводите на ОП за правилни и законосъобразни т.к. жалбоподателят не представя

фактурите по които е претендирал приспадане на данъчен кредит.

Относно задължения по ЗКПО за 2018г.

В хода на ревизията от „КЕЙ ПИ БРОК“ ЕООД е представен възлагателен договор от 01.05.2015 г., сключен с „АЙ ДЖИ ИНШУРЪНС БРОКЕРС“ ООД в качеството му на възложител, с който страните са се договорили жалбоподателят да осъществи директен маркетинг за привличане на клиенти, както и представяне и популяризиране дейността на възложителя в областта на застрахователното посредничество. В изпълнение на така описания договор през 2018 г. от страна на ревизираното дружество са издадени 21 броя фактури /от №85 до №105/ на „АЙ ДЖИ ИНШУРЪНС БРОКЕРС“ ООД на обща стойност 77 968.85 лв. Отделно от горното е констатирано, че през 2018 г. по сметка 7031 на оборотната ведомост са осчетоводени приходи в размер на 11 000,00 лв. от продажби на услуги по застраховки по фактура №107/28.12.2018 г., издадена на „ШЕМЕН АМУР БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. Направено е заключение от органите по приходите, че фактури, издадени на АЙ Д. И. Б.“ ООД и „ШЕМЕН АМУР БЪЛГАРИЯ“ ЕООД са отразени в отчетните регистри по ЗДДС на лицето. В същото време е установено, че от страна на „КЕЙ ПИ БРОК“ ЕООД не е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2018 г. съответно не са декларирани приходи от продажби за периода. От дружеството не са представени доказателства във връзка с извършени разходи, а не са налице данни и за такива отразени в дневниците за покупки на лицето за периода, поради което основата за облагане с корпоративен данък е определена единствено на база на осчетоводените от „КЕЙ ПИ БРОК“ ЕООД приходи. Така с ревизията е определен дължим корпоративен данък в размер на 8 896,89 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 3 405,44 лв.

Настоящият състав приема, че изводите на ОП са правилни и законосъобразни, като с оглед доказателства по делото. Съгласно разпоредбата на чл. 78 от ЗКПО при определяне на данъчния финансов резултат, счетоводният финансов резултат се коригира със сумата на приходите и разходите, които е следвало да бъдат отчетени през текущата година съгласно изискванията на нормативен акт, но не са отчетени от данъчно задълженото лице. Когато впоследствие във връзка със стопанска операция по изречение първо бъдат отчетени счетоводни приходи и разходи, последните не се признават за данъчни цели. От изложеното по-горе е видно, че от събраните в хода на ревизията доказателства, счетоводни документи, регистри и декларации по ЗДДС и писмените обяснения на РЛ е установено, че са налице приходи от услуги. В хода на ревизията са установени издадени първични счетоводни документи за извършените услуги, отразени в счетоводството на дружеството, включени в дневниците за продажби и в СД по ЗДДС, но непосочени в ГДД по чл. 92 от ЗКПО. Според разпоредбата на чл. 26 ал. 1 от ЗСч., счетоводството се осъществява и финансовите отчети се съставят в съответствие с изискванията на този закон при съобразяването със счетоводния принцип за начисляването, което означава, че ефектите от сделки и други събития се признават в момента на тяхното възникване, независимо от момента на получаването или плащането на паричните средства или техните еквиваленти, и се включват във финансовите отчети за периода, за който се отнасят. Изводите на ОП за редовно осчетоводяване на процесните стопанските операции, наличието на разлика между осчетоводените приходи за 2018 г. по сметка 701 „Приходи от продажба на услуги“ и липсата на декларирани приходи /декларация/ ГДД по чл. 92 от ЗКПО потвърждават изцяло констатациите на

ревизиращите органи по приходите в РА./л.45/Във връзка с изложеното, настоящия съдебен състав счита, че констатациите на органите по приходите по ЗКПО са правилни и законосъобразни. Точни от аритметична гледна точка са изчисленията на данъчното задължение за корпоративен данък за 2018г., ведно с прилежащите лихви, при извод за правилно извършено увеличение на декларирания СФР на основание чл. 78 от ЗКПО със сумата в размер на 88968,85 лв.

От всички събрани в хода на ревизионното производство и в хода на съдебното производство доказателства безспорно се установява че са налице укрити приходи или доходи, поради което основанието по чл.122, ал.1, т.1 и т.4 от ДОПК е доказано. Правилно от органите по приходите е определена данъчната основа за облагане по ЗКПО по реда на чл.122 от ДОПК, както и е отказан данъчен кредит на дружеството.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваният РА е законосъобразен, фактическите констатации в него кореспондират със събраните в хода на ревизията доказателства, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид заявеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и с оглед изхода на делото, същото се явява основателно, поради което и на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК във вр. изр. трето ДОПК, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на ответника сумата от 230,08 евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София - град, Първо отделение, 34 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „КЕЙ ПИ БРОК“ ЕООД ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място].[жк], [улица] офис №3, чрез К. П. в качеството му на представляващ, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221022002601-091-001/06.01.2023г., издаден от Г. Д. П.- орган, възложил ревизията, и С. Д. Д.- ръководител на ревизията потвърден с Решение №862/ 21.06.2023г. на Директора на Дирекция на „ОДОП“ – [населено място] с който на дружеството са установени задължения по *Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/* общо в размер на 6 765.00 лв. и лихви за забава общо в размер на 3 993.89 лв. за данъчните периоди м. 12.2016 г., м. 01.2017 г., м. 02.2017г., м. 04.2017г., както определените задължения за корпоративен данък по *Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/* в размер на 8 896.89 лв. и на начисляване на лихви за забава в размер на 3405,44лв. за 2018г.

ОСЪЖДА „КЕЙ ПИ БРОК“ ЕООД[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място].[жк], [улица] офис №3, чрез К. П. в качеството му на представляващ, да заплати по сметката на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] разноски по делото в размер на 230,08 евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: